

Vriendenkring Noordzee-Aquarium Oostende

V.Z.W.

(volwaardig afgekort V.N.A.O.-v.z.w.)

(Bestemming)

P 708549

Driemaandelijks tijdschrift - 4de trimester 2011 - nr. 86
Afgiftekantoor Oostende 1

Meeuw, beschermde vogel, voor sommigen een lastige dief en vervuiler, voor anderen een sierlijk beest met aristocratische allure [foto Dirk Neyts]

In dit nummer:

Wie gaat er mee op zee? • Feest van de zee • New Belgica • Kabeljauw
Rood poontje • Sloop van de "Paster Pype" • Roland Desnerck •
Meeuwen langs de Visserkaai • Mannen met baarden • Ons gazetje

Gedrukt op chloorvrij papier.

INLICHTINGEN

De Vriendenkring van het Noordzee-Aquarium Oostende werd gesticht op 1 juli 1990 als feitelijke vereniging. Op 24 februari 1997 werd de feitelijke vereniging omgevormd tot een vereniging zonder winstoogmerk volgens de wet van 27 juni 1921. De statuten verschenen in het Belgische Staatsblad op 24 april 1997 in de bijlage onder het nummer 5954 blz. 3308 en 3309. Deze statuten werden gewijzigd en gecoördineerd op 6 december 2004 als gevolg van de nieuwe V&S-wet van 2 mei 2002. De vereniging staat wettelijk bekend met het ondernemingsnummer 0460.438.808 met zetel Aquariumgebouw, Visserskaai 8400 Oostende

De vereniging: "V.N.A.O.-V.Z.W." heeft volgens art. 3 van de statuten als doel:

1. Een beweging op gang brengen ten gunste van het Stedelijk Noordzeeaquarium Oostende en alles te doen wat van aard is om de publieke belangstelling ervoor te stimuleren.
2. Bij te dragen tot het verrijken van het patrimonium van het Stedelijk Noordzeeaquarium Oostende.
3. Voor haar leden natuur- en milieu-educatieve programma's uitwerken in verband met de fauna en de flora van de zee.
4. Het bevorderen van de maritieme cultuur.
5. Het beschermen van het milieu op zee en in de kustgebieden en het beschermen en benutten van natuurlijk en architecturaal erfgoed in Belgische zeegebieden.
6. In samenwerking met de visserij wetenschappelijke waarnemingen doen in verband met de fauna en de flora van de zee.
7. Meewerken aan duurzame ontwikkeling van de kustgebieden met visserij.

V.N.A.O.-V.Z.W. is lid van:

De Federatie der Vrienden van de Musea van België

De Cultuurraad en de Milieuraad van Oostende

Maritiem Erfgoed Vlaanderen

De leden ontvangen het driemaandelijks tijdschrift en genieten, mits voorlegging van de lidkaart, gratis toegang tot het Aquarium en ook de andere stedelijke musea van Oostende. Dit wordt toegestaan door het Oostendse Stadsbestuur.

U kunt lid worden door een jaarlidgeld van **7,50** euro (vanaf 2010) over te schrijven op rekening **BE78 2800 7062 0986 - BIC code GEBABEBB** van V.N.A.O. – V.Z.W. Visserskaai Oostende

Een extra bijdrage van steunende leden is van harte welkom.

Wie 12,50 euro en meer betaald, wordt vermeld in een erelijst.

Een reeks adverteerders schenken onze vereniging hun vertrouwen en steunen aldus de werking. We danken ze van harte en bevelen ze allemaal warm aan.

Het Noordzeeaquarium op de Visserskaai te Oostende is gans het jaar geopend op alle weekends en dagelijks van 1 april tot 30 september.

Verdere info op de website: <http://users.skynet.be/noordzee.aquarium>.

Wie gaat er mee op zee?

Op 30 oktober 2011 een dagtocht op zee met de ALBATROS onder de begeleiding van het "North Sea Pelagic Team" om zeevogels, ook trekvogels, mogelijks dolfijnen, bruinvissen en zeehondjes te zien zwemmen, het gedruis van de golven en windmolens in je oren, andere vaartuigen te zien voorbijglijden en de kust eens van de andere kant te bekijken.

Het schip "ALBATROS" vertrekt te 7u45 vanaf de Hendrik Baelskaai te Oostende en meert daar ook terug aan omstreeks 17 uur. Tijdens de ongeveer 9 uren op zee wordt een afstand afgelegd van ongeveer 150 km en de route die gevolgd wordt is afhankelijk van de weersomstandigheden

De prijs om deze dag een noordzeesafari te beleven bedraagt 55 euro. In deze prijs is 5 euro lidgeld verrekend, iedereen krijgt zijn lidkaart bij vertrek.

Hoe schrijf je in voor deze safari??

Het volstaat een mail te sturen naar northseapelagics@gmail.com met uw namen (voornaam en familienaam), geboortedatum en geboorteplaats en uw vraag voor deelname.

Daarna krijgt u bevestiging van uw inschrijving en hoe u het deelnamebedrag kan overschrijven. Wie al heeft deelgenomen aan een safari in 2011 is lid en moet maar 50 euro betalen.

De safari gaat niet door vanaf windkracht 4 en dat voor ieders comfort.

In het geval dat de safari niet doorgaat omwille van slecht weer wordt de zeetrip verplaatst naar een andere datum en is iedereen vrij om te opteren voor de nieuwe datum of zijn geld terug gestort te krijgen.

Voor nog meer informatie kunt u terecht op de website www.northseapelagics.be

Medegedeeld door Jeremy Demey, voorzitter North sea pelagics vzw

Feest van de zee

Iedereen welkom die sympathie heeft voor alles wat met de zee te maken heeft.

Zij het nu professioneel, voor het zeilen of surfen, voor het netvissen of hengelen, als kustbewoner of toerist, als zeewetenschapper of zeeaquariumliefhebber, als maritiem kunstenaar en kortom al wie de zee lief heeft.

Wanneer? Zaterdag 15 oktober 2011 vanaf 19u.30

Waar? Hotel-restaurant GROENEVELD, Torhoutsesteenweg, 655 te 8400 Oostende - Tel. 059 80 86 51

Avondvullende feest met receptie, banket en aansluitende dansfeest.

MENU

Receptie met aperitief van het huis of champagne en hapjes

Roergebakken scampistaartjes met Nantuasaus en edelrijst

Chateaubriand met marktverse groentenkrans

Of

Kabeljauwhaasje met paprikasaus, basilicum en tagliatelli

Trilogie van desserts

Braziliaans vernuft

(Wijnen aan tafel zijn naar eigen keuze
en niet in de prijs inbegrepen)

Dranken tot 03.00 uur (geen sterke drank)

Deelname enkel via voorinschrijving; 67 euro pp.

Optreden van Alex en Rudi - Muzikale omlijsting: Moustache van de koaje

Om in te schrijven contacteer 0476 20 70 90
of e-mail jmbolle25@hotmail.com

MARITIEM ERFGOED

OFFICIËLE OPENING VAN DE WERF "NEW BELCICA"

Vrijdag 23 september 2011.

De vzw New Belgica bouwt in samenwerking met de vzw De Steenschuit een zeewaardige replica van de driemaster Belgica waarmee Adrien de Gerlache van 1897 tot 1899 de eerste Zuidpoolexpeditie ondernam.

Op 23 september 2011 ging de New Belgicawerf in Noeveren-Boom officieel open als bezoekerscentrum en was het tevens de aanhef voor de bouw van het replicaschip.

Heel wat prominenten uit de maritieme wereld waren er aanwezig en de eigenlijke opening gebeurde door de heer Kris Peeters, minister-president van Vlaanderen. Spreekbeurten werden gehouden door de gouverneur van Antwerpen, mevrouw

23 september 2011 - Minister-president Kris Peeters op de werf New Belgica te Boom samen met (links) Kjell Kjaer en (rechts) Kristian Holst, beiden van Noorwegen en rechtstreeks betrokken bij het project: "Lichten van de Belgica te Harstad" foto W.V.

Cathy Berx, de gedeputeerde Ludo Helsen, de burgemeester van Boom Patrick Manef, de administrateur-generaal VDAB Fons Leroy, de voorzitter van de vzw New Belgica Rudi De Meyer, de voorzitter van de vzw Steenschuit Karel Tobback en Eddy Stuer de bezieler, woordvoerder en leider van het project.

Na eerst een scheepsmodel van de Belgica ontvangen te hebben hield de minister-president een korte toespraak en mocht hij symbolisch in het atelier de eerste plank zagen voor één van de spanten van de New Belgica.

Onder de aanwezigen vertegenwoordigers uit het buitenland (Noorwegen, Roemenië, Chili, Engeland en Frankrijk) die rechtstreeks of onrechtstreeks met het project te maken hebben en vele vertegenwoordigers van de sponsorfirma's.

Men voorziet dat het project ongeveer een vijftal jaar zal duren waaraan een kostenplaatjes hangt van circa negen miljoen euro

23 september 2011 - Minister-president Kris Peeters geflankeerd door [links] mevrouw Oana Rusu, Roemeense coördinator van de Belgica tentoonstelling in juli 2010 te Vaslui [Roemenië] en [rechts] Eddy Stuer, project-leider van de bouw New Belgica te Boom. Foto W.V.

waarvan momenteel tweeënhalf miljoen beschikbaar is (1,4 milj. Als E.U. subsidie, 1 milj van de Vlaamse Overheid en bijkomende privé sponsering.

HET BELGICAPROGRAMMA IS SOCIAAL, HISTORISCH EN DUURZAAM

Sociaal

De Belgica is niet het eerste schip dat in Boom wordt gebouwd. "Schepen bouwen als middel om met mensen aan hun toekomst te werken" , dat is het credo van de vzw Steenschuit. Deze vzw werd in 1991 door de VDAB (Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling) als opleidingsproject erkend.

Honderden werkzoekenden bouwden sindsdien schepen zoals o.a. de Rupel en de Gentse Barge. Pareltjes van maritiem erfgoed, herbouwd met hedendaagse(vooral) houtbewerkingstechnieken. Projecten waardoor de cursisten mentaal en praktisch beter gewapend naar de arbeidsmarkt konden geleid worden.

De vzw Steenschuit stond en is model voor anderen initiatieven in Vlaanderen omdat ze sociale doelstellingen met maritiem erfgoedzorg wist te rijmen.

Zo ook was dat het geval met de Maritime Site te Oostende waar de Amadine gerestaureerd en de Nele gebouwd werden. Heel erg spijtig dat dit sociaal werk niet kon verder gezet worden Bij de herbouw van de Belgica zullen opnieuw honderden werkzoekenden opleidingskansen genieten.

Historisch

Door de Belgica na te gaan bouwen, kiest het Boomse werklozeninitiatief voor een project met werelwijde uitstraling. De Belgica is zonder twijfel het belangrijkste maritiem icoon van België. Het schip van ontdekkingsreiziger Adrien de Gerlache heeft de eerste wetenschappelijke exploratie van Antarctica op haar naam. Nooit voorheen hadden mensen overwinterd op het koudste continent, dat toen onherbergzaam en onbekend was.. De Belgica-expeditie bracht een nooit geziene schat aan aardrijkskundige, natuurhistorische en wetenschappelijke ontdek-

kingen met zich mee.

De speciale Belgische- Antarctische band leeft vandaag nog steeds verder en dit in de Prinses Elisabethbasis op het zuidpoolgebied.

In 1990 werd het wrak van de Belgica ontdekt door lokale duikers in Noorwegen ter hoogte van Harstad op 22 meter diepte. Het was daar gezonken na een Duitse luchtaanval. De laatste functie was een drijvend munitiedepot en er is nog steeds munitie aan boord. Een Belgische Genootschap o.l.v. Willy Versluys wil het wrak lichten en overbrengen naar België

Duurzaam

De projectontwikkelaars willen het poolschip Belgica nabouwen met hernieuwbare grondstoffen en groene energie. De vzw Steenschuit wil naast sociaal werk ook maximaal duurzaam ondernemen.

De uiteindelijke doelstelling is dat eens het schip af is het met een klimaatmissie de wereldzeeën gaat bevaren.

Om een klimaatpionier moet het schip op de eerste plaats zelf zeer milieuvriendelijk zijn en daarom zal het geen stoommotor hebben zoals zijn voorganger. Een exacte replica wordt het niet want dan is het een museumschip waarmee niet kan gevaren worden.

Wie de bouw op geregelde tijdstippen wil volgen kan dit gerust doen.

Er is een bezoekersplatform voorzien

BELGICAWERF

Noeveren 26 te 2850 BOOM

Tel. 03/888 00 76 0476/86 12 00

Website: www.newbelgica.be

Contactpersoon, Eddy Stuer - eddy.stuer@newbelgica.be

Zeg niet te gauw... 't is een kabeljauw.

Een kleine kabeljauw heeft bij ons een andere naam. Men zegt dan "gul"

Er zijn ook 'papgullen' of jonge kabeljauw waarvan het visvlees niet al te vast is.

Heel grote kabeljauw wordt ook wel eens 'zwien' genoemd.

Hier een rijtje van namen voor dat lekker zeebeest:

Wetenschappelijke naam: *Gadus morhua* (naam die gegeven werd door de wetenschapper Linnaeus in 1758.

Nederlands: kabeljauw

Frans: Morue, cabillaud

Duits: Kabeljau, Dorsch

Engels: Cod

Spaans: bacalao

Italiaans: merluzzo

Noors, Zweeds en Deens: Torsk

Reuzekabeljauw door zeehengelaar gevangen op de Lofoten

Men heeft eertijds kabeljauw gevangen van anderhalve meter lengte en met een gewicht tot 40 kilo. Onderzoek van de gehoorstenen (otholieten) wees uit dat deze reuze- exemplaren ook wel 60 jaar oud zijn. Men kan door middel van de jaarringetjes (zoals bij de bomen) op de otholieten de leeftijd van de vis bepalen.

Kabeljauw wordt geslachtsrijp rond zijn vijfde jaar en meet dan ongeveer 50 cm.

Typisch voor de kabeljauw is het sikkebaardje of liever de kin- of baarddraad onderaan de bek.

Kabeljauw is ook een trekkervis. Er is een seizoentrek voor de voedselvoorziening en er is een trek naar wel bepaalde paaigronden. Die trekbewegingen zijn door de zeedierjagers goed gekend. Ook verdeelt men kabeljauw in rassen volgens het gebied van waar ze komen. Zo is IJslandse kabeljauw een ander ras dan die van de Ierse zee. Voor de Europese zeewateren zijn veertien rassen gekend.

Jonge kabeljauwtjes zijn gemakkelijk te houden in een aquarium met toch een redelijke volume.

Ze verdragen echter niet goed felle verlichting wat oogontsteking (uitpuilende ogen) teweeg brengt. Kabeljauw is een roofvis en kleine visjes en krabbetjes kunnen niet in hetzelfde aquarium. Ook schelpdieren staan op het menu van de kabeljauw zelfs wulken worden opgeschrokt en zijn maagzuren kunnen ook de schelp verteren maar het operculum of leerachtig sluitdekseltje niet.

Ik heb eens een tiental van die sluitdekseltjes in een kabeljauw- maag aangetroffen.

R.C.

Kabeljauwvangst op de Kust

Tweede helft jaren zestig, van het ene op het andere jaar, verdwijnen de grote scholen sprout in het “Vlaamse Banken” gebied. Het jaar van wegblijven, tijdens het begin van de sproutjacht moeten we constateren dat er geen sproutconcentraties te vinden zijn. Ze komen nooit meer terug.

Dat jaar op een zaterdag, laat in de namiddag, tijdens terugkomst van een kale sproutjacht, voeren we over “Wenduine Bank”; de echosounder toont veel zwarte puntjes effen boven de zeebodem. Frans Serie, mijn va-

De pak (volle kuil , ongeveer 1200 kg) wordt binnengewonden.

Links Maurice Zanders die de pooklijn opentrekt en rechts Theo Bogaert.

Aan boord van O.628 “Eddy” die in span vist met de O.177 “Mijn Droom”.

Schipperreder O.628 : Frans Serie, matrozen Maurice Zanders en Eddy Serie.

Schipperreder O.177 : Pierre Barbaix junior, matrozen Theo Bogaert en Urbain X.

O.628 is het vaartuig die het vistuig aan boord haalt; zodoende is er altijd een matroos van het andere vaartuig te versterking; hier Theo Bogaert. Aan het vaartuig met het net aan boord is men dan met 4 man, aan het andere met 2.

der en schipperreder van de O.628, in span vissend met de O.177 van schipperreder Pierre Barbaix, mijn grootvader, besluiten om het net te vieren en te kijken wat de echo's tegen de grond zijn. We werpen de kuil overboord en het net loopt van het achterdek het water in en enkele minuten later liggen we in span aan de kor.

Een uur later winden we en als het net tegen het achterschip komt zien we het achterste netgedeelte vol vis bovendrijven; even later zien we dat het jonge kabeljauw is. Verbaasd zetten we drie volle kuilen binnen; goed voor zestig manden van 50 kilo. Nog nooit hebben we zoveel gul op de kust gevangen want voordien als er zich tussen de

Duidelijker beeld van het opentrekken van de pooklijn. Men ziet de jonge kabeljauw (gul) op dek storten. De kleine visjes tussen de gul is weinig sprot.

De pooklijn opmaken en opentrekken is hier de job van Maurice Zanders. Iedereen heeft tijdens het net wegvissen en opwinden zijn specifieke rol. Het is Eddy Serie die de kuil met de "lenter" (ophaalkabel) op de kop van de lier wind en eens binnenboord op zijn plaats houdt en ondertussen deze foto neemt.

Deze sleep brengt ongeveer 24 manden van 50 kg jonge kabeljauw op. Eddy, Maurice en Theo ontdoen deze van de ingewanden en wassen de vis. Het is een hele klus om tijdig klaar te zijn voor het volgende opwinden van het vistuig maar Eddy, Maurice en Theo willen niet onder doen voor elkaar en strippen elk even vlug en maken er zo een sportieve doening van.

Schipperreder Frans Serie neemt deze foto maar staat bijna de gehele dagreis in het stuurhuis zijn visserij te doen.

Aan boord van de O.117 doet schipper Pierre in navolging hetzelfde, terwijl Urbain veel kan rusten.

Dat is het systeem van spanvisserij; het kan niet anders en iedereen schikt zich eraan.

Onder alle weersomstandigheden zijn het de drie matrozen van het vaartuig met het vistuig en de vis aan boord die het meeste werk verrichten; terwijl de matroos aan het andere vaartuig bij de warme kachel een dutje doet. Nooit één negatieve opmerking daarover gehoord en het zes koppig team blijft een goed draaiend geheel.

sprotvangst mengt, is dat hooguit een vijftal manden op een hele dag vissen.

Na die reuze sleep voeren we tegen de vooravond naar de thuishaven want de reis is om maar op dek liggen er 3000 kilo jonge kabeljauw die van de ingewanden moeten ontdaan, gewassen en worden opgeslagen in het ruim. We kunnen eraan en het is tegen elf uur 's avonds als we klaar zijn en naar huis kunnen.

De twee jonge gasten aan boord, waaronder ikzelf, zijn gewoon om de zaterdagavond en nacht uit te gaan en het is de eerste keer dat dit niet kan omdat we de volgende ochtend om vier uur terug gaan uitvaren. Mijn vaarmaat Maurice en ikzelf vinden vooral spijtig dat we onze vriendinnen moeten missen en niet met hen kunnen dansen, uitgaan en vrijen. Op dat moment vinden we het een ongelooflijke penibele situatie.

Vroeg de zondagochtend voeren we uit en de maandag-

Theo Bogaert, Maurice Zanders en Eddy Serie van dichtbij gezien. Meestal vertellend met elkaar en ingewanden uitsnijden van spartelende levende kabeljauw. De kabels die men boven de rug en achter het hoofd van Eddy ziet zijn de twee korretouwen. In de ene is er wat loos omdat die speciaal op het achterdek werd bijgevangen om het net een andere opening te geven die beter tegen de zeebodem houdt.

Dat zijn de bovenste en onderste korretouw van O.628. Aan boord van de O.177 is dat hetzelfde. Deze houden het net verticaal open met blazen op de bovenzijde en gewichten op de onderzijde van het net. Het horizontale openhouden wordt verzorgd doordat beide vaartuigen dezelfde afstand van elkaar houden, met het net tussen hen in.

morgen terug binnen zetten we 200 (60 + 140) manden jonge kabeljauw in de verkoophal van de vismijn; 10.000 kg jonge kabeljauw allen van 50-60 centimeter lang. Waarvoor we nota bene een zeer lage prijs krijgen.

Heel die herfst en winter gaat de massale gullenvangst door. Ook de volgende jaren want de jonge en ook volwassen kabeljauw blijven tot tegen de jaren negentig in hun seizoen terugkomen.

Tijdens dat eerste jaar kabeljauwjacht vissen we nog met een vierkant spronet maar het jaar daarna wordt er met een speciaal groot rechthoekig spannet gevestig. Omdat kabeljauw meestal dicht tegen de grond zwemt en het niet nodig is om hoog te vissen is het daardoor beter dat de netopening horizontaal op zijn breedst is; om maximum rendement te bekomen.

Later lezen we dat de sprout een andere route neemt. In plaats van langs het Kanaal en de Noordzee koersen ze van dan af langs het Bristol Kanaal en de Ierse zee op hun trek. Worden wonderlijk in de zuidelijke Noordzee vervangen door kabeljauwpopulaties waar ze voordien specifiek in de noordelijke Noordzee en noordelijker voorkomen.

Een gelukkige gebeurtenis voor ons waar niemand ooit een verklaring heeft voor gevonden.

Eddy Serie, 19 augustus 2011

Kweek van een rode poon in het Noordzeeaquarium.

Zondag 7/8/11 heeft een Nederlandse jongen een klein zwart visje van +/- 1cm groot gevangen in de haven en het bij ons afgegeven. Het visje leek op een poon maar de pikzwarte kleur hoorde er niet bij. Ik vroeg me af welk visje het was.

Ik heb mijn vraag doorgespeeld naar het ILVO Oostende.

Daar bevestigde Kelle Moreau onder voorbehoud dat het waarschijnlijk een rode poon betrof.

Het visje werd in een aparte aquarium gestopt en kreeg levende artemia aangevuld met klein diepvries voedsel (mysis, krill en artemia).

Het diertje was op 16/8 reeds 2-2.5cm groot. De zwarte kleur was ondertussen veranderd in een schakering van donkere en lichtere vlekken/strepen.

Ik zond een foto naar Kelle Moreau die stelde dat wanneer ik een blauwe kleur opmerkte aan de borstvinnen het met zekerheid een rode poon was.

Op 21/8 kon je de metaalblauwe kleur zien wanneer het poontje, die nu +/- 3cm groot was gegroeid, zijn borstvinnen open plooid. Op 1/9 was onze poon reeds 5.5cm groot en kon je de streep-tekening (lichte (vuilwitte kleur) en donkere (licht zwarte en donker grijze kleur) streepbalken) duidelijk waarnemen. Deze streepbalken waren schuin naar achteren gericht.

Spijtig genoeg is ons pootje om een onbekende reden uit het aquarium gesprongen. Op 21/9 hebben we het achter het aquarium gevonden. Het was toen +/- 7cm groot. De kopvorm en de lichaamsbouw waren overduidelijk deze van een rode poon.

Bij een volgende kweek moet dus een beschermend

net over het aquarium gelegd worden.

Het voedsel die we gegeven hebben heeft het pootje onmiddellijk opgegeten.

Dirk Dewilde [tekst + foto's]
Noordzeeaquarium

Aanvoer levende zeedieren en visvoer april-september 2011.

07/04	0.190	1 hondshaai
08/04	0.190	1 zeedonderpad, 1 kleine kabeljauw
16/04	0.152	2 zeenaalden, 1 kleine schol, 1 kleine tarbot
21/04	0.152	3 kleine tarbot, 2 kleine griet, 1 zeebaars
22/04	0.152	visvoer
23/04	0.152	2 zeebaars, 2 rog, 1 aal
23/04	0.190	1 zandhaai, 1 rode poon
7/5	0.152	1 horsmakreel, 3 strandkrab
19/5	0.152	1 schol
1/6	0.62	visvoer
28/6	0.62	visvoer
10/7	0.62	1 zeekeeft
3/8	0.62	visvoer
03/09	0.152	visvoer
05/09	0.190	1 noordzeekrab en zeesterren
20/09	0.62	visvoer

**WE DANKEN HIERBIJ VAN HARTE EN OPRECHT ALLE REDERS,
SCHIPPERS, BEMANNINGEN EN PARTICULIEREN VOOR HUN
ONBAATZUCHTIGE INZET VOOR HET NOORDZEE-AQUARIUM**

Een woord is een woord, maar ... ... **blijkbaar niet voor Vlaamse politiciers !**

Flash back.

In 1949 werd te Temse, door de scheepswerven Jos. Boel & Zonen (ir. Van Dijck) een hydrografisch peilschip te water gelaten

Paster Pype in betere tijden. 1993 – 1994, op weg naar Isle of Wight en voor anker in Sandown bay met de Marinekadetten. (© Fr. Philips)

onder de naam Paster Pype (II). Hij mat: gros 290 ton - 37.68 m x 7.70 m x 2.81m - IMO n°5271434.

Het was een zusterschip van de eerste Paster Pype, die op 30 maart 1939 door Cockerill Yards afgeleverd werd aan het Bestuur van het Zeewezen (Oostende). Dit schip kwam op 22 mei 1940 tijdens zijn vlucht naar Engeland en na stranding ter hoogte van Dieppe in handen van de Duitsers. Deze gebruikten het als commandovaartuig van de 20ste Vorpostenboot Flottille onder de naam V 2001. Op 5 maart 1942 verging het tijdens een reddingsoperatie in het storm, van de Duitse (ex-loodsboot) Rüstringen, in Pos 53°46 04 N - 07°38 O (Wadden Eilanden).

De naoorlogse Paster Pype (II) had een betere toekomst. Genoemd naar een Oostends historisch figuur (°1854- †1926) die zich als Aalmoezenier ter Zee inzette voor de vissers, een soort Oostendse Daens zeg maar, werd het eerst en voor korte tijd ingezet door de Zeemacht voor ontminningsopdrachten. Daarna deed het dienst als meetschip voor zeebodem en zandbanken. Aan de hand van de meetresultaten van de Paster Pype werden de zeekaarten aangepast. Nog later was het een opleidingsschip voor de visserij en loodsdiensten.

Van 1985 tot halverwege jaren 1990, werd het schip "uitgeleend" door het Zeewezen aan het Koninklijk Marinekadetten Korps voor de zeeopleiding en training van haar leden met als laatst bekend schipper vriend Hubert H. Cattoor. Helaas door gebrek aan geld

Opleiding van de Marinekadetten: een nieuwe rijkdom te ontdekken. (© Fr. Philips)

en onderhoud, ging de toestand van het schip achteruit en werd het langzaam maar zeker een wrak dat in 1997 niet meer zeewaardig werd verklaard.

Jaren 2000.

Nochtans had de Paster Pype een grote historische waarde. Niet alleen omdat dit het oudste schip was gemaakt in België en bovendien nog in de vaart, maar ook omdat het een voorbeeld was van technische innovatie.

Om zo weinig mogelijk vibraties te veroorzaken tijdens de hydrografische metingen in nauwe wateren, werd gekozen voor een

Machinekamer: een technische innovatie! (© Fr. Philips)

voortstuwning door twee enkelwerkende viertakt Dieselmotoren (6 cil.) met een vermogen van 2 x 270 P.K. die elk een generator aandreven van 148 KW/230 V. Elke generator afzonderlijk kon de elektrische voortstuwingsmotor voeden, terwijl door serieschakeling de beide generatoren de motor het volle vermogen van 380 P.K. bij 900 omw/min kon voortbrengen. In die tijd zeker een duurdere oplossing maar die achteraf zeer efficiënt bleek te zijn!

Bewust van de specificiteit, werd beslist te ijveren voor het behoud van de Paster Pype, en het lukte bijna ook nog!

Op vrijdag 4 april 2003, tijdens een korte plechtigheid op de Maritieme Site Oostende vzw kwam Vlaams minister Paul Van Grembergen (Spirit), bevoegd voor Monumenten en Landschappen,

Ter dood veroordeeld en geslept naar Gent voor afbraak. (© Peter Wearing)

het rijke maritieme verleden, dat niet mocht verloren gaan, ondersteunen. Hij ondertekende die dag een besluit waardoor de Paster Pype, als het eerste schip in Vlaanderen, erkend werd als « varend erfgoed ». Het schip was zo goed als gered!

Wij horen nog de minister tijdens zijn toespraak wijzen op : « ... de cruciale taak van de overheid bij het behoud van belangrijk historisch erfgoed... Er is niets erger dan je geheugen verliezen. Bij het verliezen van erfgoed is het niet één persoon die kennis verliest maar een hele gemeenschap. »

Dankzij deze handtekening kon de renovatie van de Paster Pype rekenen op Vlaamse subsidies en moest tegen zomer 2005 het zee-gat kunnen kiezen als ambassadeur van Vlaanderen. De restauratiewerken begonnen, het schip werd volledig ontmanteld, grondig gereinigd, en lagen antiroest verf werden overal aangebracht.

Maar door allerhande omstandigheden ging het de vzw Maritieme Site Oostende - M.S.O. echter niet voor de wind en uiteindelijk ging de vereniging ten onder samen met haar projecten. De Paster Pype bleef nog een lange tijd aan de kaai in het visserijdok wachten om uiteindelijk begin juli jl., naar het « schavot » te Gent gesleept te worden en gesloopt.

**Terwijl wij, naïevelingen,
dachten dat een gegeven woord
een woord was en dat politici
consequent waren
in hun zeggen en doen!
Bovendien ging het toch
om Vlaams Erfgoed
verheven boven
politieke beslommeringen
en tendensen ...
want deel van ons collectief geheugen!
Eens te meer ... niet dus!**

Roland Desnerck met nieuw woordenboek Nederlands - Oostends

Roland Desnerck werd geboren te Oostende op 13 juli 1938. Zowel zijn overgrootvader als grootvader waren van het Hazegras. Zijn vader Gaston werd geboren in het sluismeestershuis bij de Téttebrugge. Zijn moeder Margriet bewoonde het Hospitolkwartier. Zijn echtgenote Marie-Jeanne Clement sleet haar jeugd in het Westerkwartier en op de Konterdam en stamt uit een Mariakerkse koetsiersfamilie.

Hijzelf was een jongen van de wijken Hospitaal en Blauw Kasteel. Hij heeft steeds interesse gehad voor het verschijnsel taal en voor heemkunde. Vandaar zijn levenwerk "Het Oostends Woordenboek" dat nu al vier drukken gekend heeft. Op 15-jarige leeftijd was hij geestdriftig begonnen met dit werk dat zijn verdere leven zou beheersen.

Zijn eerste werkje, "Er drukt een geheim op Ameland", verscheen in 1955 als feuilleton in "Het Kustblad" en nadien in boekvorm.

In 1960 werd hij leraar Moraal in Heule bij Kortrijk en in 1971 leraar Nederlands in De Stad aan Zee.

In 1987 kreeg hij voor zijn inzet op gebied van heemkunde, zijn reisbegeleidingen naar Frans-Vlaanderen en Picardie, zijn vele spreekbeurten, zijn publicaties... als allereerste de prijs van de Oostendse Kulturele Raad en enkele jaren later de prijs Het Gulden Spoor. In

1999 werd hij door de Oostendse Visserijwereld gehuldigd en in de bloemetjes gezet. In 2007 mocht hij de Gouden Mathille van de Oostendse Persclub in ontvangst nemen. In 2010 werd hij gevierd door De Vereniging van West-Vlaamse Schrijvers en het Oostendse Stadsbestuur; een boekje over het leven en werk van Roland Desnerck was samengesteld door Jooris Van Hulle.

Dan volgden de wonderlijke jaren van drie vertalingen van Kuifjesalbums in het Oostendse dialect die een overdonderend succes gekend hebben. Ondertussen had hij al vele jaren gewerkt aan het Woordenboek Nederlands-Oostends dat nu van de persen gekomen is.

Sinds begin 2011 woont hij weer in zijn moederstad Oostende, na dertig jaren verblijf in het naburige Klemskerke.

In 1953 begon Roland Desnerck woorden en uitdrukkingen te verzamelen. Dit was een heerlijke tijd want hij bezocht kruipzolders zoals die in een huisje bij de Krommen Elleboge waar hij triezels kon bekijken. Hij ging mee aan boord en zag hoe de vissers hun pangel uitrustten. Hij vergezelde vogelvang-ers in de duinen van Raversijde en merkte een frieoen in het vangnet. Hij was de Zandvoordse boer dankbaar die zijn paard de volledige harnasseurienge aandeed. Dit geldt ook voor de Leffingse boer die alle onderdelen van e grail opnoemde. Wagenmaker Raes van Leffinge mag hierbij ook wel vermeld worden. Hij herinnert zich zeer goed moeder Saelens en dochter Everaert, allebei viswuuvers uit de Sjiesje Fasjorestroate. En schipper Free Wolle die hem het zootsje leerde kennen, waarvan de Brit Alan Davidson, schrijver van verschillende culinaire bestsellers, zei dat hij bij alle keukenzwerftochten slechts éénmaal een gerecht bereid met zeewater ontdekt had. En Willem mé zen hoendtsje met zijn grappige uitdrukkingen in café "De Blauwe Duif", waar ook de vertelzuchtige Gustn Koese

kwam. En den Oede Dyserinck mé ze koane die de wereld van de schrijnwerkerij opende. En de scheepsbouwers Panêsjje en den Hêllebrander, die vertelde wat e liek sjhrienn betekent. En de man van de sloopstimmerwerven Pincket die je overal en altijd tegen het lijf loopt.

In 1971 werd duidelijk dat die prachtige woordenschat en gezegden terug naar afzender, de Oostendse bevolking, moesten kunnen. In 1972 kwam het Oostends Woordenboek ter wereld, voorafgegaan door een enthousiast woord vooraf van Karel Jonckheere. De pers was vol lof over dit titanenwerk van een toen nog jonge vorser. Dit sukses leidde tot drie herdrukken. En steeds werd het woordenboek lijviger want heel wat woordenschat kwam er bij, zoals die van de mandenmakers, en de borstelmakers.

Maar nu werd het eens tijd voor een woordenboek Nederlands-Oostends. Vijftig jaar geleden klonk het inderdaad: "Hoe zegt men dat in het Nederlands?" Nu is dit, zeker ook door de vloedgolf aangespoelden, geworden tot: "Maar hoe zegt men dit in het Oostends?".

Er mag gehoopt worden dat de Ostênsjhe Ploaetn, d' Aangespoeldn én de Vrimde Rasjongs" veel plezier zullen beleven aan dit woordenboek.

Zijn nieuw boek NEDERLANDS-OOSTENDS wordt voorgesteld op donderdag 11 oktober 2011 te 19.30 u. in de Conferentiezaal van het Stadhuis te Oostende.

Toespraken door Schepen N. Bourgoignie, Martine Meire, directeur cultuur, Hugo Ryckeboer redacteur en dankwoord door de auteur zelf. Daarna receptie.

Aquariumvrienden zijn uitgenodigd, Uw aanwezigheid vooraf melden tel 059 23 56

MEEUWEN LANGS DE VISSERSKAAI

Het zijn meeuwen
die zich verzamelen op de Visserskaai
en zich gedragen als dieven
en charmeurs.

O, veelbezongen zeeschuimers
en vraatzuchtige rovers
die in grote kringen zweven
en plots in de diepte duiken
en je met een brutaal gebaar
van je brood beroven,
o dromer op de Visserkaai,
o argeloze wandelaar.

Johan Corveleijn

*Om overlast te vermijden mogen meeuwen niet meer gevoederd worden.
Let op! Je kan een boete oplopen... [achtergrondfoto Dirk Neyts]*

“Mannen met baarden”

... een herontdekking van het kaperslied

Roger Jansoone

Vervolg - Deel 6

Er werd in Oostende (en ook in Duinkerke) zeer zwaar getild aan het feit dat de kapiteins (beiden Spanjaarden) van de twee andere kaperschepen onmiddellijk een veilig heenkomen zochten, richting Engeland, of, zoals J. Bowens het zo treffend uitdrukt in zijn Nauwkeurige Beschryvinge der oude en beroemde Zeestad Oostende:

"Maer ontdekt synde, waeren sy seffens omringd door negen Staetsche Uytliggers. De la Plesa en Garcia namen de vlugt van in het begin van t Gevegt, zoo dat Kapiteyn Jacobsen alleen blootgesteld was aen al het geweld der vyanden, en dat hy onmisselyk in dhanden des vyands moest vallen, van dewelke hy geene genade te verwagten had (een Uytligger was een wagtchip om het uytvaeren van de kapevaarders te beletten)". Dit misprijzen komt goed tot uiting in volgende strofe:

Dus lieten sy alleene den nederlandschen leeuw.
 Voorwaer hun eer is cleene, verdienen wel geschreeuw.
 Fa, fa, die flauwe hennen die dus waeren gevlught,
 schuddende haere pennen uyt dit geschots gerucht

Dit lied werd nog in 1881 als vliegend blad verspreid door de drukkerij E. Lambin-Geldof uit Ieper, en dat is zeer merkwaardig, gelet op het feit dat zoals hoger aangestipt na 1815 de belangstelling voor de kaapvaart zeer snel is weggebd. Wellicht is het hier niet de kaapvaart maar het explosieve exploit van Jan Jacobsen dat ook toen nog sterk tot de verbeelding sprak, en misschien kan dit ook gezien worden in samenhang met de speurtocht naar helden in het eigen roemrijk verleden, ten tijde van de opkomende Vlaamse beweging.

BESLUIT

De kapersliederen maken inherent deel uit van de wereld van de kaapvaart. Deze liederen waren immers functioneel, in die zin dat zij of het nu strijdlieder waren, kroeg- en gezelschapsliederen, of gelegenheidsliederen - steeds ergens een bepaald doel voor ogen hadden (bewust of onbewust) dat paste binnen de specifieke doelstellingen van de kaapvaart. Moderne militaire begrippen zoals psychologische oorlogvoering, propaganda, totale oorlog, trade war, embedded journalism, e.d. zijn eigenlijk minder modern dan wij wel denken, want al deze zaken zonder die namen te dragen waren eigenlijk reeds gemeen goed tijdens de periode van de kaapvaart. De langdurige belegering (1601-1604) van Oostende (toen het roofoct genaamd) was trouwens één van de eerste gevallen van een totale oorlog: er stond zo veel op het spel, en de krachtmeting was zo intensief, continu en radikaal, dat werkelijk geen enkel middel werd geschuwd om het pleit te winnen! En de vaak zeer populaire gelegenheidsliederen waren duidelijk telkens een politiek pamflet, bedoeld zowel voor de eigen achterban als ten aanzien van de tegenpartij, terwijl de kroegliederen ongetwijfeld nuttig waren voor het moreel van de troepen en van het thuisfront.

De volks- en heemkundige mag vanzelfsprekend die kaapvaart niet door een hedendaagse bril bekijken. Wat nu alleszins zou bestempeld worden als crimineel gedrag, was toen een algemeen aanvaarde en zelfs respectabele bedrijvigheid. Bij gebrek aan een krijgsmarine van enige betekenis, had de kaapvaart trouwens eeuwenlang in eerste instantie een militaire rol en opdracht, en dit van zowel offensieve als defensieve aard. Tevens had de kaapvaart ook al moge dit thans cynisch klinken - vooral tijdens de Spaanse periode een aanzienlijke financile, economische en fiscale impact, allicht tot ver buiten de kustregio, en dit in de contrasterende context van een snel verpauperend Vlaanderen. De vele luxe-goederen die via de kapersbuit soms in grote hoeveelheden Vlaanderen binnenstroomden, stonden inderdaad in schrille tegenstelling met de dagelijkse werkelijkheid van de kleine man in de

steden en op het platteland. In ieder geval ontstond er alhier in zekere zin een vorm van herverdeling van goederen ten koste van de welvarende koloniale mogendheden, waarbij vooral Holland het moest ontgelden, zij het dan dat in die Hollandse Gouden Eeuw het voor onze noorderburen allemaal nog best is meegevallen.

De slachtoffers van onze kapers waren ook geen doetjes, en op hun beurt hadden zij eveneens hun slachtoffers, meer bepaald in hun koloniale wingewesten die zij genadeloos plunderden, wat vaak ook gepaard ging met een mensonterende slavenhandel. Het waren harde en wrede tijden, zowel aan wal als op zee, en het waren enkel ruwe klanten die zich wisten staande te houden. Het vleugje rederijkersvernissen eromheen kan dan ook niet verdoezelen dat liederen en gedichten in wezen rauwe en realistische verhalen waren van geweld en doodslag. Maar toch waren de kapers geen moordenaars, het was hun om de buit te doen, en als zeeman hadden zij tegenover andere zeelieden een bepaalde ecode. Het was enkel wanneer de tegenpartij de spelregels niet respecteerde, dat het aloude oog om oog, tand om tand opnieuw de bovenhand kreeg. De klassieke spiraal van geweld die hierdoor ontstond, meer bepaald tussen Holland en Vlaanderen, heeft tot op vandaag aan beide kanten allicht onbewust - een wrange nasmaak achtergelaten in de geest van vissers en zeelieden.

Dit zijn beschouwingen die de historicus en de volks- en heemkundige goed voor ogen moeten houden wanneer zij de kaapvaart aan een nader onderzoek willen onderwerpen. De taboesfeer en het verdringingseffect omheen dit thema zijn intussen verdwenen, zodat nu eindelijk in alle sereniteit en objectiviteit dit stuk maritieme geschiedenis weer tot leven kan komen. De herontdekking van het kaperslied is in ieder geval tevens een herontdekking van de kaapvaart, in al zijn facetten, hetgeen de volkskundige ertoe noopt, heel wat historisch navorsingswerk te verrichten in wat tot dusver een terra incognita geweest is. Het maakt de zaak zeker niet gemakkelijker, maar het is wel erg boeiend en leerzaam, en het bewijst andermaal hoe vruchtbaar de wisselwerking kan zijn tussen historisch onderzoek en maritieme volkskunde.

Lijst steunende leden 2011

<i>A, Argenta</i>	<i>Dewaale Marcel</i>
<i>A, Lowyck Steven</i>	<i>Dewinter Anne</i>
<i>A, Tav, Sailor, Desmet Martina</i>	<i>Dierckens Bernard</i>
<i>Aercke Bianca</i>	<i>Dirickx Kamiel</i>
<i>Alleman Fernand</i>	<i>Dufait Roland</i>
<i>Ampe - Vandale</i>	<i>Dumarey Daniël</i>
<i>Andriesen Karel</i>	<i>Dumolin M-R</i>
<i>Arne Deblauwe</i>	<i>Dupont Jerome</i>
<i>Barbaix Rachel</i>	<i>Dutreeuw Rita</i>
<i>Belpaeme Blanche</i>	<i>Eerebout Edgard</i>
<i>Bienfet Ronald</i>	<i>Francois Glibert</i>
<i>Billiet Kurt</i>	<i>Gallant Roger</i>
<i>Billiouw Hendrik</i>	<i>Garsbeke - Debleecker</i>
<i>Blontrock Christa</i>	<i>Geedts André</i>
<i>Blontrock Viviane</i>	<i>Geldhof Niko</i>
<i>Bogaert Marie-Rose</i>	<i>German Gwendoline</i>
<i>Borny Rolande</i>	<i>Gervais Brigitte</i>
<i>Bossaert - Garsbeke</i>	<i>Geryl André</i>
<i>Caestecker Hubert</i>	<i>Gbevaert Christianne.</i>
<i>Carly Ronald</i>	<i>Goderis Roger</i>
<i>Carton Celina</i>	<i>Goemaere Elisabeth</i>
<i>Catteceur Kris</i>	<i>Goorens Marie-Louise</i>
<i>Cattoor Johan</i>	<i>Gosens Van Der Velden</i>
<i>Caullet-Focke</i>	<i>Hardy-Schalandrijn</i>
<i>Claessens - Versluys Herman</i>	<i>Heirwegh Eddy-Bastini</i>
<i>Claeys Niki</i>	<i>Helsen Ludo</i>
<i>Cleremans André</i>	<i>Helsen-Vercammen</i>
<i>Coelus Lieven</i>	<i>Helsen Yolanda</i>
<i>Coelus Robert</i>	<i>Herman Gilbert</i>
<i>Constandt Georges</i>	<i>Hillewaere Antoon</i>
<i>Cordemans Louis</i>	<i>Hostyn Jef</i>
<i>Cordier Maria</i>	<i>Hubert Georges</i>
<i>Corveleyn Johan</i>	<i>Hubrechtsen-Cattoor</i>
<i>D'Hooghe Willy</i>	<i>Jacobsen Jean</i>
<i>De Bruin Henk</i>	<i>Jansoone R.J.A.</i>
<i>De Donder Fernand - Goethals Rika</i>	<i>Janssen M.A.</i>
<i>De Loddere Thibault</i>	<i>Jooris Roger</i>
<i>De Mey Jef</i>	<i>Jooris Willy</i>
<i>De Vriendt Wouter</i>	<i>Kerger Stefaan</i>
<i>Deblauwe Arne</i>	<i>Knobl Heidi</i>
<i>Declerck Francine</i>	<i>Labbeke Martine</i>
<i>Delbol Raymonda</i>	<i>Lambert Geert</i>
<i>Demeere Henri</i>	<i>Lambrege Rosette</i>
<i>Depoorter Leo</i>	<i>Langenakens-Geryl</i>
<i>Derdeyn Fernandus</i>	<i>Lanoye Monique</i>
<i>Derycke Daniël</i>	<i>Lanssens René</i>
<i>Desutter Emmanuel</i>	<i>Leemans Herman</i>
<i>Devos Jacqueline</i>	<i>Leerman Victor</i>

Lievens William
 Lischetzki Pierre
 Lodewyckx Herman
 Luca Del Monte-Vandenbergh L.
 Maes - Vantournhout
 Mabieu Marie Christine
 Malfait Pierre
 Martinsen Eduardus
 Mees Pierre
 Mille Henri
 Moerman Johan
 Moyaert Luc-Belpaeme Christiaene
 Mynn Joan
 Natural Art
 Nico Gel
 Panesi Freddy
 Peereboom - Feytons
 Philips Freddy
 Pickery Roger
 Pierre Willy
 Pieters R,-De Bruycker
 Plaetevoet Raymond
 Porta Rosette, Consul van Monaco
 Pottier Patrick-Herkens Annmarie
 Prinzie Valere
 Rederij Versluys W,
 Remaut Germain
 Remaut Jeannette
 Sanders Laura
 Serie Edmond
 Severijns Natalis
 Severy Ronny
 Sinnagbel Micheline
 Slabbinck Bart
 Sleuyter-Smessaert
 Smeyers Victor
 Soetaert - Versluys
 Steyaert Albert
 Swinnen Frank
 Thyssen Bernadette
 Ulin Georges
 Van Acker André
 Van Broekhoven Marc
 Van Coillie G.M.
 Van De Wynckel Th,-De Clerck
 Van Der Cruyssen Gabriel
 Van Duyvenboden Stubbe
 Van Elslande Manfred
 Van Hove Yasmina

Van Iseghem G,
 Van Loo Roland
 Van Ossel Jeannine
 Van Vooren Rita
 Vanbillemont Prosper
 Vandamme Gerard
 Vande Castelee L.
 Vandekerckhove Marc
 Vandendriesche -Devos
 Vandendriessche Gilbert
 Vandendriessche Patrick
 Vanbassel Christian
 Vanbee Roger
 Vanboeck Pierre
 Vanmassenove Roger
 Vansluys Simonne
 Vansuyt Ronald
 Vanwallegem René-Vandewalle
 Verbeke Frans
 Verburgh André
 Verburgh Maria
 Verdruyve - Bruneel
 Verkempynck Jean-Pierre
 Verleene Fernand
 Verminck Danny
 Versluys Willy
 Verstraete Dirk
 Vervaele Katrien
 Vyncke Wilfried
 Vyvey Jean
 Walrave- Baeteman
 Weerbrouck Daniël
 Westerlinck René
 Willaert Jean-Pierre.
 Willem Walter
 Wilmet Eddy
 Witdoeck Flory
 Wynsberghe - Barbaix
 Zeegenootschap Blankenberge

Deze lijst vermeldt de leden die
 12,50 euro en meer als lidgeld be-
 taalden. Hun belangrijke steun ver-
 ruimt de werking van de vereniging.
 Een zeer hartelijke dank.
 De lijst werd voorlopig afgesloten op
 30 september 2011. Er kunnen er
 dus nog bijkomen.

ONS GAZETJE

1. Medelid Roger Gallant, oudstrijder en gewezen directeur van de Congolese Posterijen, zendingsoverste bij de UNO in Afrika en Azië, hield een warm pleidooi voor een Oostends gedenkteken ter nagedachtenis van de Joden die vervolgd werden tijdens de tweede wereldoorlog en van allen die deze vervolgte bevolkingsgroep onderdak verschafte.

Tevens diende hij een dossier in bij het Oostends Stadsbestuur betreffende twee nieuwe straatnamen; één ter ere van Oostendenaar Raymond Duyck, pionier van de Congozeevervisserij en één ter ere van de Oostendenaar August Gilliaert, gewezen bevelhebber luitnant-generaal van het Congolese leger.

2. Links en rechts hebben we in de pers wat gelezen over de renovatie van het Noordzeeaquarium. Dat zal gebeuren in 2012? Veel keren is over de jaren heen nieuwbouw en renovatie beloofd maar het is bij beloften gebleven. Het stadsbestuur is vorig jaar definitief afgestapt van nieuwbouw.

Er was over de renovatie in de maand februari 2011 een vergadering op het stadhuis. Niets kwam uit de bus en sedertdien hebben we officieel niets meer gehoord.

We kijken uit naar de stadsbegroting 2012; wat er zal voorzien zijn voor de renovatie. Zullen er centjes zijn? We zijn benieuwd.

3. Wie goesting heeft om zijn lidgeld van nu al te betalen voor 2012 kan dit gerust doen. 7,50 euro minimum blijft zoals vorig jaar. Vanaf een bijdragen van 12,50 euro en meer ben je steunend lid. Alvast beste dank bij voorbaat.